

Campana dels quarts de la parròquia de Sant Pere

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Major, 1.
Emplaçament
Alçada: Església de Sant Pere.
194

Coordenades:

Latitud: 41.43995
Longitud: 1.86499
UTM Est (X): 405181
UTM Nord (Y): 4588219

Classificació

Número de fitxa 08091 - 338
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Any 1797
Autoria de l'element: Vidal
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: L'Església de Sant Pere és un Bé Cultural d'Interès Local:
BCIL / Immoble / 8305-I
Inventari de Campaners: 20601
Número inventari
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible

Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Fitxes associades:

[Església de Sant Pere](#)

[Campana de les hores de la parròquia de Sant Pere](#)

Autoria de la fitxa Gerard Panadés. INSITU SL

Data de registre de la dv., 07/06/2024 - 16:45

fitxa:

Descripció

La campana és coneguda com la campana dels quarts i s'ubica al rellotge municipal.

Va ser fosa el 1797 per Vidal, campaner. Té un diàmetre de 53 cm i un pes de 96 kg.

No disposa de jou, i té com a decoració una creu i el relleu de Sant Roc. Actualment, la campana dels quarts no es troba instal·lada al seu lloc original.

Història

Les primeres notícies que tenim de campanes i similars en època antiga, però segons la tradició, és al segle V, quan Sant Paulí de Nola n'afavoreix la implantació a les esglésies. Les primeres referències de l'ús de campanes, de mida petita, es remunten al segle VI, quan comença la seva difusió en monestirs i esglésies. A partir del segle XI se'n generalitza l'ús i a partir del segle XII ja agafen la forma que coneixem avui dia.

Un cop acabada l'església parroquial el 1871, l'arquitecte Joan Pascual i Batlle (1835-1906) hi va incorporar l'actual campanar.

S'hi van traslladar, entre altres elements, les antigues campanes del Castell, com la petita, la del Roser. El 1903 es va fondre una altra campana de vora una tona de pes, feta per Jaume Guitart. No obstant això, es va acabar trencant al cap de poc més d'un any. El 1906 es van beneir la Montserrat, de 1.172?kg, feta amb el metall de la campana trencada tres anys abans, i que va ser despenjada el 1937 durant la Guerra Civil i fosa per fer armament, i la Miquela, totes dues finançades pel Joaquim Jover, marquès de Gelida.

Bibliografia

CARAFÍ, Enric (1997). "Les campanes de Gelida, el poble en té 13". *Programa Festa Major 1997*. pp. 85-94.

CARAFÍ, Mercè (1998). *L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965*. Efadós Editorial.

ESTRUCH, Josep (1996). "Cloenda de setembre. Dues figures gelidenques entranyables". *Programa Festa Major 2002*. pp. 105-108.

LLOPART, Carme (1988). "Tocs de Campanes". *Programa Festa Major 1988*. pp. 71-72.

MAURI, Alfred (2019). *Campanes, campanars i campaners de Gelida*. Quaderns Gelidencs d'Història i Societat – 8. Ajuntament de Gelida.

PASCUAL, Anton (1986). "Fa 100 anys, el marquès de Gelida es va relacionar amb Sant Joan Bosco".
Programa Festa Major 1986. pp. 56-58.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Campaners](#)

